

Waar vriendschap heerst en liefde, daar is God

De Blijde Boodschap van Jezus Christus de levende werkelijkheid maken, dat is bij uitstek het thema van het Nieuwe Testament. Jezus Christus wordt de levende werkelijkheid daar waar liefde kansen krijgt. Om zijn leerlingen voor te bereiden op zijn afscheid als mens onder mensen, zegt Jezus tijdens het Laatste Avondmaal: *'Ik geef jullie een nieuw gebod: heb elkaar lief. Zoals ik jullie heb liefgehad, zo moeten jullie elkaar liefhebben'* (Joh 13, 34). Met deze opdracht vat Jezus eigenlijk zijn hele leven en missie samen.

Met die liefde denken wij al snel aan naastenliefde en minder aan de emotionele band tussen geliefden, vrienden en familieleden. Maar, is dat onderscheid duidelijk te maken? Hoe verhoudt zich naastenliefde tot emotionele vriendschap en liefde? Teilhard de Chardin zegt hierover het volgende: *"Christus had twee soorten vrienden: 'enerzijds de armen, zieken, behoeftigen en zondaars', aan wie Hij bewust het beste van zijn tijd besteedde, anderzijds 'zijn hartsvrienden', de mensen bij wie Hij graag vertoefde en bij wie Hij zich ging herbronnen"*.

Met andere woorden, zonder de emotionele ervaring van onverplichte maar inspirerende vriendschap zal het waarachtig en voortdurend in praktijk brengen van naastenliefde stukken moeilijker zijn. Dat geldt wellicht ook voor onze geloofsgemeenschap en onze spiritualiteit, want daar waar vriendschap heerst en liefde, daar is God. Deze gedachte is prachtig verwoord in de gregoriaanse hymne Ubi Caritas.